Aquest espai està a disposició de totes les entitats culturals de la comarca on hi poden explicar les seves activitats i projectes.

DIARI DEL PRIORAT

DIARI INDEPENDENT DEL PRIORAT I DE LES MUNTANYES DE PRADES

(TEXT) Carles Figuerola.
Director del Diari del Priorat

La penúltima aventura

Quan vam començar semblava una quimera, però al menys durant un any ha estat una realitat i esperem que, també, ho sigui un altre any i un altre i un altre..... El fet anòmal no és que el Priorat tingui una publicació periòdica d'informació comarcal, l'anormalitat ha estat que durant gairebé vuitanta anys no s'hagi editat una mitjà d'aquestes característiques.

El *Diari del Priorat* ha donat resposta a la necessitat d'informació de la gent de la comarca i ha trencat molts tòpics sobre la seva idiosincràsia, sobre una manera de ser que no respon a la realitat i que no té res a veure amb els tòpics més ancestrals i ronyosos amb els que han pretès definir els prioratins com una gent tancada i reclosa en si mateixa i aliena al món.

El projecte va començar i ha continuat, amb el suport de la majoria dels sectors productius de la comarca, encara que dialèctiques toponímiques sobre la capçalera no han fet possible que aquest suport hagi estat total. El món de l'associacionisme, l'esport i la cultura com a elements de difusió i producció de la notícia, han estat puntals molt importants en l'èxit del mitjà. Plantejat com un servei públic, com a element aglutinador d'una comarca complexa per la seva orografia, per les seves diverses rutines comercials i de serveis i amb una xarxa viària desfasada per les necessitats actuals, el *Diari del Priorat* ha intentar donar veu a totes i cadascuna de les sensibilitats col·lectives i individuals i crear una plataforma de diàleg i comunicació. Romàntics del periodisme hem fet una aposta pel paper, això no vol dir, que visquem aliens a les noves tecnologies i la seva força transformadora i de progrès, però hem volgut recuperar el ritual del lector de premsa, el fet voluntari i personal d'anar a comprar el diari, tocar-lo, fullejar-lo una i més vegades i sobretot, fer-ne la lectura reflexiva, en un mena d'acte catàrtic íntim. El periodisme de proximitat comporta moltes satisfaccions, però també molts riscos, de vegades la incomprensió, la interpretació subjectiva i encara, malgrat, gairebé trenta anys de democràcia, la persistència d'alguns polítics a no acceptar la discrepància o la crítica cap a la seva gestió, fent una estranya cerimònia de confusió entre l'acció de govern i el poble.

Els ajuntaments del Priorat han entès el gran patrimoni que els suposa disposar d'un mitjà de comunicació de proximitat on els protagonistes són els seus pobles i la seva gent, com en totes les coses, sempre hi ha excepcions i n'hi ha que amb noranta euros volen silenciar-te. Gairebé tots els alcaldes, d'acord amb les seves possibilitats, han col·laborar d'alguna manera amb el Diari del Priorat.

El camí ha estat molt dur, però, un any després, el balanç és positiu, el *Diari del Priorat* ha deixar de ser patrimoni dels qui el van imaginar, i avui, sens dubte, el *Diari del Priorat* és patrimoni de la gent que viu i treballa a la comarca.

Visca el Priorat. ▪